

תלוש ארבעה עמודים אלה - קרא אותם ומסור הלאה

העולם הזה - כוח חדש * מוסף לבחירות * העולט הזה - כוח חדש * מוסף

מדוע נכשל הנסיון להקים חזית

שלום בבחירות לכנסת השביעית?

החזית שלא

48 שעות ייעשה נסיון מרכזי לי כרר אם אפשר להביא קביצה ייצוגית של אנשירוח ואמנים לי השתתף בחזית-שלום.

מתוך תקווה שנסיון זה יצליח, נתקיימה עוד באותו יום פגישה שנייה, יבה נוסחה טיוטה של מצע. לא היה בכך כל קושי, כי כל הצדדים הסכימו לניסוח שלא היה אלא חזרה כמעט מילולית של מצע הכוח החדש בכנסת.

★ ★ ★
לא שמאל, לא ימין

ב יום השבת שוב נתכנסו שלושת הי צדדים בדירתו של קינן. בפי דובר הקבוצה השלישית, גדי יציב, לא היו ידי עות משמחות. נסתבר כי הפרופסורים הי

אורי זוהר

מרכזיים, המזוהים עם עניין השלום, כגון טלמון, אריאלי, ברגמן ולבונטיק, השיבו תשובה שלילית. למעשה נשארה הקבוצה השלישית כמו שהיתה, ללא גיבוי אקדמאי או ציבורי של ממש.

על אף הרושם הקשה שעשתה הודעה זו, עלה בידי אורי זוהר להטות את הכף. בדברים נרגשים פנה אל הנוכחים, קרא להם לעי שות מאמץ גדול כדי להתנדב, הבטיח את תמיכת מיטב האמנים בישראל לחזית שתקום.

דבריו עשו רושם עז. בו במקום הוזמן עלידי אורי אבנרי לבוא לישיבת המרכז של הכוח החדש, שעמד לחדש את ישיבתו, כדי לשאת שם את דברו ולשכנע את חברי המרכז לקבל החלטה חיובית.

זוהר בא למרכז, נשא נאום גלהב ומלי היב. ושוב דבריו, שאי את הכף. אף של כל חברי המרכז היו היסוסים כבדים בי יותר, התגבשה בהדרגה דיעה חיובית.

ההיסוסים נבעו מעצם החליטה יחד של העולם הזה עם מק"י. כי במשך כל שנות קיומו, נמנע הי כוח החדש מלהזות את עצמו כי שמאל, ימין או מרכז. הוא כפר

וראשיה. הדבר בא דקות מעטות אחרי שדוברי הקבוצה השמייעו את מישאלתה לי הופיע בחזית אחת עם הכוח החדש.

★ ★ ★
נסיון נואש אחרון

ה תנהגות זו, בעיצומו של משאומתן, לא הותירה ברירה לכוח חדש. עוד

באותו ערב החליטה הנהלתו פה אחד, לנתק כל מגע עם הקבוצה הפלגנית. בזה יכול היה העניין להסתיים, לולא התלהבותם ועקשנותם של שני אנשים שי פעלו בתוסלב למען הקמת חזית גדולה:

אורי זוהר ועמוס קינן. השניים פנו בקריאה אישית נרגשת אל ראשי הכוח החדש, הפצירו בהם לחדש את המגעים להקמת החזית. הבטיחו לפעול לי יצירת בסיס סביר. הם אימצו לעצמם הצעה שנדונה עוד קודם לכן במשאומתן: שבראש החזית יעמוד אורי אבנרי, אחריו יופיע הד"ר משה סנה כנציג מק"י, ואחריו נציג הקבוצה החדשה. במקום הרביעי נקבע שלום כהן כנציג הכוח החדש, אחריו נציג מק"י, ואחריו שוב איש "רשימת השלום".

ביום החמישי בלילה נתקיימו שתי ישי בות דרמטיות. בתל-אביב נתכנס מרכז הי כוח החדש, המורכב משליחי התנועה בכל רחבי הארץ. בירושלים נתכנסה, באותה עת עצמה, ישיבה של קבוצת "רשימת השלום". בישיבה התל-אביבית, התגבשה בהדרגה הדעה שהמאמצים להקים חזית שלום אמרי תית נכשלו. אך ברגע שעמדה להתקבל החלטה סופית על כך, צילצל הטלפון. אורי זוהר, שהיה בכינוס הירושלמי בדירתו של המאמטיקאי הצעיר פרופסור שאול פוגל, הודיע כי הצעתו נתקבלה באותו כינוס וכי יש סיכוי למצוא לה תמיכה ציבורית רחבה, וביקש לחדש את המשאומתן.

קריאה טלפונית זו מנעה החלי טה שלילית של הכוח החדש. תחת זאת נתקבלה החלטה חיובית שי אמרה:

"המרכז מטיל על ההנהלה לעשות נסיון אחרון לבדוק את האפשרות של גיבוש חזית-שלום רחבה ביותר, שלא תישא חר תס של שמאלנות. המרכז מחליט שהוא מתכנס מחדש במוצאי-שבת הקרובה, כדי לבדוק אם התממש התנאי הזה".

למחרת בבוקר, שוב נערכה ישיבה בדיר תו של עמוס קינן. השתתפו בה חברי הנהלת הכוח החדש, משלחת של מק"י בראשות משה סנה, וכמה מחברי הקבוצה השלישית.

באותה ישיבה סוכם, על פי בקי שת אנשי הכוח החדש, כי תוך

אולם לנימה חיובית זו הצטרפה מן הרגע הראשון נימה שנייה, שלילית לחלוטין: הי תכונה להופיע בבחירות כרשימה עצמאית, אפילו אם אין לה כל סיכוי לעבור את אחוז החסימה. כלומר: האיום לפצל את מחנה-השלום המצומק, לקחת ממנו אלפי קולות שכלל לא יזכו לייצוג בכנסת, וב צורה זו להוריד מנדטים מכוות-השלום הקיימים.

שתי נימות אלה שימשו בערי כובייה. ברור כי חלק מאנשי הי קבוצה שאפו בכנות להקמת חזית. ברור שחלק אחר, שזוהתי נתגלי תה רק בהדרגה, שאף מראש לי פוצץ נסיון זה, ולהגיע לרשימה פלגנית עצמאית בכל מחיר.

על רקע קודר זה התחיל המשאומתן המחודש. נציגי הכוח החדש פעלו בו מתוך מגמה מרכזית אחת: למנוע, כמעט בכל מחיר, את פיצול קולות השלום. אנשי הקבוצה החדשה הופיע במשאומתן זה בטענה שהם מייצגים קבוצה גדולה של פרופסורים ואנשירוח. צירופם למחנה גדול ומשותף נראה חיובי ביותר. וכך, תוך קשים מובנים, התחיל המשאומתן לי התפתח.

וא, בעיצומה של ההידברות, נעשה מע שה חמור ביותר. הקבוצה קראה ביום הי שני, למחרת ראש-השנה, למסיבת-עתונאים. שם הכריזה סופית על הופעתה בבחירות ברשימתה הפלגנית, לה נתנו את השם "רשימת השלום". לקביעת עובדה זו הוסי פה מישאלה מוצהרה להקים חזית עם הי כוח החדש ומק"י.

באותה מסיבה נתגלתה תופעה חמורה נוספת. בין אנשי הקבוצה הופיע דויד ארני פלד, יהלומן תל-אביבי, שתפס בעבר עמדה בצמרת הכוח החדש. הוא הורחק משם, למחרת המלחמה, אחרי שחתם על כרוז משותף עם אנשי מצפן ושמעון צבר, שי תבע נסיגה מיידית מן השטחים ללא שלום, ועל כרוז שני שיגנה את התנהגות צה"ל בשטחים המוחזקים. כרוז שני זה, שנוסח עלידי נתן ילין-מור, פורסם בפראבדה, ו זכה בציבור לכינוי "כרוז פראבדה". ארגנפלד הופיע באותה מסיבה, חילק בה כרוז נגד תנועת העולם הזה — כוח חדש

ב יום הישרשי האחרון היה נדמה כאילו רעיון "חזית השלום" מת.

ראשיתו של רעיון זה היה על גג ביתו של עמוס קינן, ברחוב סירקין בתל-אביב, לפני כמה חודשים. שם, בפגישה בלתי רשמית, הושמע לראשונה חזון נועז: שכל שוחרי-השלום בישראל יתאחדו בבחירות אלה ברשימה גדולה אחת, ישכחו את ההבדלים ביניהם ויתלכדו סביב עקרון אחד מרכזי: שיש לפעול למען השלום.

באותה ישיבה השתתפו, מלבד המארח, ראשי תנועת העולם הזה — כוח חדש, כמה פרופסורים, פורשי מפ"ם מחוג שי"ח (ברובם בני קיבוצים, שלא הלכו עם יעקוב ריפתיין בשל סגירתו לברית-המועצות), אנשי האופוזיציה של מק"י ואישים בלתי-תלויים שונים.

אורי אבנרי הציע בישיבה להי קים רשימה גדולה משותפת, שי בראשה יעמוד פרופסור יעקב טלמון או אישיות בלתי-תלויה בעלת רמה דומה. הוא הציע מי ראש שני תנאים: שהרשימה תהי יה רחבה, ושלא תהיה לה גושפני קה שמאלית קיצונית.

מאותו רגע פעלו שני אנשים — אורי זוהר ועמוס קינן — במלוא המץ כדי

עמוס קינן

לגייס את אנשי-הרוח, שהשתתפותם היתה חיונית. אולם הם נחלו במהרה אכזבה קשה. הפרופסורים העיקריים שייסדו את "התנועה למען שלום ובטחון" סירבו להצטרף לכל יוזמה פוליטית שהיא.

ערב הבחירות מתסחררות היה נדמה כאי לו הרעיון מת מחסור דם.

★ ★ ★
שתי ישיבות דרמטיות

א זמם למחרת בחירות אלה קם הי רעיון לתחייה — בצורה אחרת לגמרי. על גג ביתו של עמוס קינן התכנסה שוב ישיבה. הפעם לא הוזמנו אליו אנשי העולם הזה — כוח חדש, שהיו בין האנשי הבינים של הנסיון הקודם. תחת זאת בלטו שני אנשים — נתן ילין-מור ומרצה צעיר לסוציולוגיה בירושלים, גדי יציב. הצטרפו אליהם אנשי שי"ח.

קבוצה זו פתחה מחדש במשא ומתן. המטרה המוצהרת: להקים "חזית שלום" שתהיה "הזרקה